

Wrocław, 5 lutego 2018 r.

mgr Witold Małecki
Uniwersytet Wrocławski
Wydział Prawa, Administracji i Ekonomii
Instytut Nauk Administracyjnych
Zakład Publicznego Prawa Gospodarczego

Streszczenie rozprawy doktorskiej
pt. *Prawnogospodarcze płaszczyzny swoistości*
materialnoprawnego ujęcia policji gospodarczej

Przedmiotem rozprawy doktorskiej jest materialnoprawne ujęcie policji gospodarczej, tj. normy prawne ustanawiające wzory zachowań adresowane do podmiotów prawa gospodarczego, nakierowane na odwracanie zagrożeń dla stanów i dóbr policyjnych (bezpieczeństwa, porządku i spokoju publicznego, życia, zdrowia i mienia) mogących powstawać w związku z wykonywaniem działalności gospodarczej. Materialnoprawne ujęcie policji gospodarczej zostało poddane sprobematyzowanej analizie, wskazującej na zasadność postrzegania policji gospodarczej (w ujęciu materialnoprawnym) jako instytucji prawa gospodarczego, która odznacza się swoistymi właściwościami odpowiadającymi cechom znamionnym prawa gospodarczego, uzasadniającymi wyodrębnienie go w strukturze poziomej systemu prawa jako samodzielnej gałęzi prawa.

Rozprawa została podzielona na pięć rozdziałów. W pierwszym rozdziale rozprawy scharakteryzowano systemowy kontekst analizy materialnoprawnego ujęcia policji gospodarczej, wyznaczający kierunek badań szczegółowych. Zostało wykazane, że jako płaszczyznę wyodrębniania materialnoprawnego ujęcia policji gospodarczej należy postrzegać prawo gospodarcze, stanowiące samodzielną i odrębną gałąź prawa, nie zaś – jak niegdyś – administracyjne prawo gospodarcze, pozostające w granicach prawa administracyjnego.

Drugi rozdział poświęcono analizie ogólnego pojęcia policji – badaniu zostały poddane sposoby ujmowania pojęcia policji oraz płaszczyzny jego kwalifikacji. Ustalono, że pojęcie policji podlega kwalifikacji podmiotowej i teleologicznej; niezasadne jest zaś

przypisywanie pojęciu policji kwalifikacji instrumentalnej, związanej z ujmowaniem prawnej możliwości zastosowania przymusu jako immanentnej właściwości działalności policyjnej.

W trzecim rozdziale swoistość materialnoprawnego ujęcia policji gospodarczej wykazano w płaszczyźnie przedmiotowej. Analizie została poddana kategoria działalności gospodarczej, tj. swoisty przedmiot regulacji prawa gospodarczego (współstanowiący o samodzielności prawa gospodarczego jako gałęzi prawa). W jego obrębie kształtuje się zakres regulacji materialnoprawnego ujęcia policji gospodarczej, wpływający na kwalifikację pojęcia policji gospodarczej na tle ogólnego pojęcia policji.

Rozdział czwarty poświęcono zagadnieniu swoistości materialnoprawnego ujęcia policji gospodarczej w płaszczyźnie instrumentalnej – dowiedziono w nim, że swoistość dyspozytywnego substratu metody regulacji prawa gospodarczego znajduje odzwierciedlenie również w materialnoprawnym ujęciu policji gospodarczej. Ustalono, że znamienne dla materialnoprawnego ujęcia policji gospodarczej jest posługiwanie się przez prawodawcę metodą rekomendacji, w ramach której kreowane są normy rekomendujące, wyznaczające wzór zachowania w sposób nieultymatywny. Ustanawianie norm rekomendujących uznano za wyraz realizacji zasady solidarności, dialogu i współpracy partnerów społecznych, stanowiącej jeden z filarów społecznej gospodarki rynkowej, która zgodnie z art. 20 Konstytucji jest podstawą ustroju gospodarczego Rzeczypospolitej Polskiej.

W rozdziale piątym swoistość materialnoprawnego ujęcia policji gospodarczej poddano analizie w płaszczyźnie normatywnej *sensu stricto*, dotyczącej swoistości norm prawnych sytuowanych w obrębie prawa gospodarczego. Ustalono, że w sferze materialnoprawnego ujęcia policji gospodarczej występują swoiste (pod względem materialnym) normy prawa gospodarczego, regulujące sferę rzeczywistości obiektywnej, w przeciwstawieniu do sfery rzeczywistości konwencjonalnej. Swoiste, policyjne normy prawa gospodarczego podzielono na trzy grupy – normy z zakresu policji operacyjnej, policji towarowej i policji usługowej.

Witold Jurek